

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. szám.

Hirdetések és nyilttérsek felvételnek Árszabály szerint a kiadó hivatalban: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz.

Novibazár felé.

Novibazár felé fuj a szél. Arra lengeti a sárga-fekete zászlót. Azt a zászlót, melyre kétéfű sas van ráhímézve; azt a zászlót, melyre örök hűséget esküszik a katonája, a magyar katonája.

Zrinyi és Vörösmarty azt hirdették a magyarnak, hogy a nagy világon saját honán kívül nincsen számára hely s áldja vagy verje sorskeze: itt élne s halnia kell. A költő Jókai pedig azt hirdeti a magyarnak, hogy a hon, az Árpádok és Korvinok hona csak a „szűkebb” haza; — tágas hazánk, igaz hazánk Bécsben van és Szerajevóban és Priepoljében.

millió forint helyett kellett 280 ezer katonája és 150 millió forint. Ennyibe került a bosnyák kaland. Most már két ezred katonája oda van rendelve a novibazári határra. Csak két ezred. De oda lesz még rendelve sokkal több, mert a dolog megérdemli. A bukó Andrássy gróf végrendeletben hagyta hátra Novibazár elfoglalását — akármibe kerül.

Budapest, aug. 25.

A földadó-kataszteri munkálat tárgyában összehívandó miniszteri enquete — mint értesülünk — a jövő hó üzenéke körül tartatik meg. Ez enquete tárgyai lesznek mindenekelőtt a kataszteri ügyosztály főnöke, továbbá a központi felügyelő, néhány kerületi igazgató és néhány, a kormányon kívül álló szakfelelős főnökek és képviselők köréből, hatvan, az ország minden részéből egyezkedő birtokosok, kik közt horvát-szlavonországiak is megfelelő számban lesznek.

A tanácskozási tárgyat képező formulázott kérdések most készítették s nagy részben készen is vannak. E kérdések közt az is befoglalatik: vajjon nem volna-e célszerű a törvény módosítása, kivált a becselés, osztályozás és az ezekre vonatkozó felszámolások tárgyában, s ha igen: miként és mennyiben. A többi kérdések leginkább az eddigi műveletekre s azok eredményeire vonatkoznak.

Az ő felsége elnökle alatt szombaton Bécsben tartott közös miniszteri értekezletről írja a felhívásban „Bud. Corr.”, hogy sem a Novibazára való bevonulás nem határozott el, sem pedig azon határozat nem hozott, hogy a bevonulás ebbe a számszakságba nem fog végbemenni, mivel az egyes-egyedül az oda küldött bizottság jelentésének tartalmától függővé tétettni. Őnként értetik azonban, hogy a bevonulás napja nem fog előzetesen publikáltatni. Kizárólagosan csak egyes részletek s esetleges modalitások állapítottak meg a bevonulás esetére. Anyi minden kétségen kívül áll, hogy a Novibazára való bevonulás indokból, ha az tényleg be is következne — egyetlen ezred sem fog mozgóztatni.

A berlini Nat. Zignak. Novi-Bazár okkupációjára nézve a következőket írják: „Mint épen most értesülök, hétfőn aug. 25-én adják ki a kérésülési parancsot 11,000 ember részére — kik közül 6000 kombatans — mely az okkupáló sereget fogja képezni. Pótasapatokról előre gondoskodnak, mert minden eshetőségre készülnek, s a vett jelentések komoly ellenállás helyének kilátásba. Ha a bevonulás mindemellett csekély haderővel történik, ennek oka az, hogy nagyobb csapatmennyiség a szűk hegyzorosokban nehezen fejlődhetnek ki, s önmaguk akadályozzák, és mert már a fentemlített seregnek is óriási traine van szükségére.

Némi feltűnést kelt, hogy Joannovic István báró, ki tavaly Hercegovina elfoglalását oly kitűnő sikerrel vezette, épen most közzön le a boszniai csapatok főparancsnokságáról. Helyére Dahlen br. altábornagyot fogják kinevezni. Még megemlítjük, hogy Ozman pasha hadügyminiszter meghagyta az alban ligánok, vonja vissza csapatait a Novi-Bazára vezető hegyzorosokból, melyeket rendes török katonaság fog megszállani. Most csak az a kérdés, eleget tessék-e a parancsokat az albanok?

Az új vidéki „Szerbszki Nádor” Bécsből közzétett híre szerint ő felsége a szerb egyház-nemzeti kongresszusa kir. biztosul Gromonn Deszö Bács-Bodrogmegye főispánját nevezte ki. Ugyancsak a „Szerbszki Nádor” felhívja a szerb papságot s a tanítói kart, hogy képviseltesse magukat a szerb kongresszuson; a felhozott pártköz tartozó férfiakat meg ne válasszák, hanem a higgadt és mérsékelt szelleműeket, kik feladatuk magaslatán állva, az egyház jogait az államéval összeegyeztetni tudják.

Sok mindenféle lapnak, hol kedvező, hol kedvezőtlen nézetet közltek már Andrássy visszalépéséről, pillanatként most be egy oláh lapba is. A nagyzebeni „Observatoriulul” ezeket a furcsaságokat írja: „A jövőket megköveteli, az napjainkban sem tartozik a szokatlan dolgok közé; azonban a magyar sájt nagy részéről a magyar népek egyik legnagyobb jövőjétől szittokkal és átkokkal illetni, megátámadni, az ily féle eljárás nagyon hasonló azon görögökhöz, a kik méreggel ölték meg Sokrates, s irigységtől és hűségől vezetve nyomorban hagyták Cimont és Miltiadest meghalni, s a kik számtalék Aristidest és más kitűnő férfit is eskák azon okból, mert igazság-szerető emberek voltak. Andrássy gróf a dualismus létrehozásának egyik legtevékenyebb előharcosa volt, a magyar nép javára a leghatározottabban kívánta a centralizációt, a melynek az lett volna célja, hogy a többi nemzetiségek feletti uralmát a magyar népek örök időre biztosítsa. Azonban azon Andrássy, a ki egykor többet mint nemzetiségek denacionálizációjára és azoknak megmagyarosítására, mint a mennyit 1867 óta az összes országgyűlések tettek; azon Andrássy, a ki midőn a monarchia németek és magyarok között osztottat, majdnem a magyarok befolyása alá hajtotta a dolyfós németeket, ezen Andrássy arra jutott, hogy a magyaroknak minden osztályból összeszedett egy krakerel legiójától gyalogtassák. A magyar publicisták nagyon haragszanak Andrássy, hogy miért nem szállt szemben egész Európával, hogy a szlovákokat és románokat miért nem gyűlöli oly kiegészítélendül mint a magyar publicisták, a kik bosszúálló gyűlöletüknek mind tudna mégis a magyar felejténi, akkor nem érdemes arra, hogy Reményi hallotta valaha.

den nap jelét adják a legváltozatosabb alakokban. Ezen fanatikusok elfelejtik azt, hogy léteznek a világon más hatalmasabb urak is, a magyar arisztokraták és plutokraták közül is, a kik ezeknél sokkal hatalmasabbak.”

Emlékirat.

Szeged reconstructiójának műveiről, különösen az árvíz károsultak javára a magyar kir. belügyminiszteriummal befolyt segély pénzek felhasználásáról.

A külügyi hivatal Ausztria-Magyarország külképviselelője a magyar belügyminiszteriumnak alább következő emlékiratát küldte meg egy körjegyzék kíséretében. Ezen emlékirat a „Bud. Corr.” szerinti csak megelőzője azon terjedelmes, kimerítő statisztikai adatokkal ellátott exposé-nak, mely később fogja az emlékiratot követni.

A magyar királyi belügyminiszterium engedő-fogva indítatva érzi magát, ezen újáépítési munkára, de különösen az eddigi működésekre és a befolyt segélyesítések mikénti alkalmazására és tájékozlás felállítására pontokra nézve a külföldi nemes emberbarát megnyújtásai, ezen munkálatokat legáltalában vázlatban közzé tenni.

Mielőtt azonban az erre vonatkozó keresztülvitel megkezdődne, szükségesnek látszik, a magyar királyi kormány eddigi segélyesítési munkálatairól Szegeden és vidékén, kivonatosan és röviden néhány adatot közölni, minthogy tüzetesebb, terjedelmesebb és a kormány rendszabályainak kimerítőbb leírása ezen körlettel sokkal meghaladná.

A hatóságok és az e tárgyban kiküldött kormány közlegelő gondolt fordítottak a nagy és jelenleg szűkülő és hajlék nélküli lakosság elhelyezésére, felruházására és élelmezésére. Ennél fogva ép úgy Szegeden, mint Új-Szegeden és a határos Szőregben, nem különben más községekben is az élelmi sereket hetenként szétosztattak. A többi helységekből, hová az árvízártsultak menekültek, népkönyhák felállítását helyett naponként kenyér és élelmi sereket osztogattak ki és a kiküldött kormánybiztosok személyesen győződtek meg arról, hogy a szűkülőkön ténylegesen látattak el a szükséges élelmi serekekkel. A népkönyhákban, melyek a budapesti minta szerint vannak berendezve, többnyire nők, gyermekek és keresetkellőknek egyének részrelnék ellátásán, míg a keresetkellők a nagy munkaszükségletnél nem sokára magok keresethet meg mindennapi kenyerüket.

A ruhamelekekben való gondoskodást illetőleg mindenek előtt kiemelést érdemel, hogy az osztrák királyságok és országok, valamint az ország, különösen Németország természetbeli adományai az részbeli szükséglet fedezéséhez legkiválóbb mértékben járultak, a nélkül azonban, hogy a helyi és ideleges szükségleteknek minden esetben megfelelt volna, úgy hogy a kormány indítatva érezte magát fehérművel s egyéb ruhakészleteket Szegeden szerzett minták szerint megrendelés útján beszerezni, mi által a nagy és sürgető szükségnek teljesen elég tétetett.

A szegedi kir. biztos által előterjesztett kimutatások és táblázatokból kitűnik, hogy fehérműves és más ruhadarabok mily mennyiségben

De ha aztán haza jön: akkor nagy önzéssel beszélheti el, miképp szerzett nekünk „magyarokunk” harmadik hazát is. Mert most már három hazánk lesz nekünk egyszerre. Egyik az, a melyet szerzett nekünk Árpád apánk, midőn eljött napkelet felől s napkelet felől a Kárpátok alját és a folyamok környékét le egész a dinári alpesek tájáig. A másik hazánk az, a melyet kímért nekünk Jókai Mór, a neuzetnek aranyasztu költője és prófétája, midőn Bécsnek városában, áprilisnak hónapjában, az üdvösség 1878-ik esztendőjében Andrássy és Tisza Kálmán uralma alatt eljegyezte a mi igaz honszerelműnk Ausztria, Cseh és Morvaország, Salczburg, Steier és Karantán számára s megparancsolta nekünk, hogy ezentul igaz hazánknak tartssuk mindezeket. A harmadik hazánk pedig most készül, sőt részben már készen is áll. Ezt szerették nekünk Rodics, Filippovics, Joannovic generális urak a Drina, Narenta és Ibar folyók körül Boszniában, Hercegovinában és Novibazárban.

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRCZÁJA.

Reményi iróli.

— Eredeti tudósítás. — Páris, augusztus hó.

Épen a rue de la Victoire-ből, a világhírű Henri Herz zongora gyárából tértem haza, Strasbourg boulevard-érv szállossora, áradtan, kimerülve, hogy egy kissé megpihenjek, ha ugyan pihihni hagyja az embert ez a Páris, ez a világ szíve.

Közben a „L'orchestre” egy mindenféle színházak, hangversenyek, irodalmi és művészeti termékek lapja, nem jól mondok: szinlapja, mely 20 centimesen árulnak, s melyről ezer szemmel kacsingat ránk, és csalogat bennünket, az opera, a „gymnase”, „Porte-Saint-Martin”, „Belleville”, „Bâtignolles” hol folyóvást a „Kornevillei harangok” zognak, a „Gaieté”, „Montparnasse”, „Hippodrome” és a megváltó tudna megmondani, hogy mi meg. De nem megyek; a hibás csalogatok.

Borult kedvvel heveredtem pamlagomra, egy Massenet „Szabadi”-ja sem tudott volna kiemelni, ólom súly fektetből, pedig ezek a hangok egész Páris szívet dobogtatták meg Magyarországról, mely annyi művészt szolgáltat a világnak, a ol még a kávémezők is művészek.

Sebes nyil módjára csapott el egy kis feocke ablakom alatt, két szárnyát és két szép fekete farkát szobhatatva mint „dandyk” a frakscheszli, egy eszevesztet keringőben. Repülj feckém ablakára! dudoltam elérzékenyülve. Oh! édes gyönyörű hangok, melyek egykor a sárospataki várban II. Rákóczy Ferenc lakodalmán, egy álló hétig zúzó és lelket gyújtottak, s melyeknek szerelem tüzéből kerekedett ki, mint villám fényes felhő, a legmagyarabb és leghősibb dal a Rákóczy induló.

Egyszerre mint varázsütés ugrottam fel pamlagomról, valami nyughatatlan vágy kaptam meg kedélyemet, látni akartam egy magammal még nyughatatlanabbat. Vettem kalapomat és siettem a Rue de „Constantinopol”-be.

Reményi Ede urat keresem, szoltám meg a házmestert. Nagy álmosan, mintha csak most kelt volna fel és még csak ezután akarja megmosdani, nézett rám a lány képű ember, oly szembesmeresztve és ugyálmékkodva, mintha a csimborosok holléte iránt tudakozdának. Fogadjunk, hogy ez a házmester nem francia, mert a francia mind szeretőre méltó.

Csak most veszem észre, hogy egy vidám, nem fiatal, de nem is életes fűrgő asszony hallgatja beszédünket. „Reményi” mondá a hallgatóság asszony némi bus árnyalattal, de mégis bizalommal és részvétlél, „nem lakik többé itt, talán Párisban nem találja ön uram, biztosítatom, hogy innen családjá a „rue de Naples Nr. 11.” költözött.

Megdöbbenem és megörültem egyszerre. Hiszen, hogy ne döbbenem volna, mikor a magyar lapokban Reményiről nem olvashatni egy betűt sem, hogy ne örültem volna, mikor a nagy hegedűművész családját legalább úgy megláthatom.

Siettem a Nápoly-utca 11. sz. alá. A házmesternél kérdezte ki keresek. „Itt lakik, mellettem” mondá s én ki akartam menni a kapun, hogy a szomszédházba menjek. „Itt-itt, az ajtom mellett” ismétlé komolyan, hogy magam is elkonyultam, mert azt az egyet, itt léteben már megmondtam, hogy Párisban a ki teheti, nem lakik földszinten.

Egy ablakos, csinos földszinti utcai szobába nyitottam be. Nyájasan közeledett a mély gúnyában levő háziasszony felém, ki 7-8 év előtt még virágozó, fiatal teremtés volt, s most, hogy anyját elvesztette és férje távol van, egy matrona; szép ezüstös haja fehérik, mint a fa levele ősszel. Nem esoda, tavaszát annak a két gyönyörű gyermeknek adta, kiket jobb és bal kezem vezet felém. A mosolygó kis Adrienne, a virginez, kis Tiborcz, mint egy ágról egyszerre hajított két róza, mert igazán gyönyörű gyermekek és ikrek. Bátran szólítottak meg, katonásan fogtak velem kezét, azt mondták, hogy engem ismernek, szeretnek, mert a mama mondta, hogy Magyarországról való vagyok, ők pedig imádják Magyarországot, melyet még soha nem láttak, s melyet annyira szeretnének látni. Így csevegünk együtt egy fél órát boldogan. Mit mondd boldogan? E

kedves gyermekek, ez igazán feláldozó nő és anya, atyjokat, a családját, a férjét egy hosszú éve nem látták és még soká nem fogják látni, mert ismét egy újabb szerződés kötelezi őt, és méggye oda, a hova az amerikai impressario viszi. Állhalgattunk, majd elbúcsuztunk.

Reményinél, jöttömkor, egy amerikai angol- és francia lapot adtak nekem, a „New-York Herald”, „Courier des États-Unis” egy számát, hogy ha már Eddé személynem nem láthatom, legalább olvassak felőle. A mint az ajtom magam után betétem és a szabadban éreztem magamat, egy hosszú sőhájts szakadt fel kezemből és egy foró csepp hullott ki szememből, aztán Petőfi sorára emlékeztem: „E durva égen végvonaglásom meg szánozódó könyvek lelek, mert a dicsőség és lángész illatja . . . stb. Rohantam a legközelebbi kávéháza s mohány fogtam a magammal emléklit hozott két lap olvasásába. Nem . . . mit érdekelne most engem a dicsőség, a csak imént élm törtült szomorú kép látára, a „New-York Herald” harmadélfelhasab ezikke, mely Brahms híres magy dalairól állítja, hogy a Reményi hegedűvonójából születtek . . . mit érdekel ez most engem.

Tollat, papírt kértem, a garcontól néhány sort írtam és ismételve elbúcsuztam a derék nőtől s a két aranygyermektől — a melancolia kódé szállott meg, s nem tudtam megmondani, mily bus gondolatok között ballagtam és bolyongtam Páris utcáin.

Ez hát a művész sorsa, egy művészé, ki midőn évek előtt, hosszú számtuzete után, a honvágy gyötrelmei által kinnova Angliából hazájába visszatér s azt mondja, csak egy tal fozott káposztát adtak nekem, és én hegedűlök nektek az itélet napjáig: oly hangokon szól a magyar szívéhez, milyent nem hallott soha, s melynek varázsát még nem ismerte, kinek elsírta mindazt, a mit érette a hosszú, kínos idő alatt szenvedett — és megragadta nyirejtét és játszott édes fájdalmas dallamokat, és minden dala egy nyíló mezei virág volt, melyet a szívébe ültetett, s melyet ha

el tudna mégis a magyar felejténi, akkor nem érdemes arra, hogy Reményi hallotta valaha.

Lisztnek volt elég colophonuma a cigányokért, de ki tett valamit Reményiért, ki a Petőfi szobrárt a szó teljes értelmében egy maga összehegedűlte? Valamennyi azt tette, a mit a rossz iskolás fia, tanítójáért. Sárall dobáltuk, hogy megatintott a magyar dal szépségére s azt tiszta magyarral érzéssel megemnesítve oltotta szíveinkbe. A nemzeti színház zenekarából egyenesen kidobtuk, csak azért, mert megatintott bennünket, hogy miként emelhetünk a nemzet imáddott költőjének méltó oszlopát ama magyar dalamok árán, melyeket ő, a nép fia, szerettét és értett át a leghibeiben, mert a nép írta szeretéből el is tudott vérezni! Nem oly két monumentalis tett-e a mit itt említtettem, melyből egy is elég arra, hogy elismeréssel legyünk Reményi a ember és művészt és iránt, mi a kik oly büszkék vagyunk művészeinkre!

Mindenkor örömtől dagad a magyar ember kebele, ha egy-egy külföldi lap, jelesenkör elismeréssel beszél. Munkácsy, ez első rendű esilaplag a festőművészet egén, Huszár Adolf a fiatal szobrász, kinek vésoje életet és szellemet ont a hideg márványba, egy Zichy Mihály, egy Gerster Etelka, ki egy concert-touron épen most ragadja el Birmingham gyárosait s úgy szólván egész Angolországot, nem öntenek-e mindannyian büszkeséget a magyar szívbén s legnagyobb diadalaikat nem úgy tekintjük-e, mintha azokban mi is közreműködöttünk volna!

És a művészet még sem képezi nálunk kiegészítő részét az életnek; nem nélkülözhetlen elem, mely után vágdyódik a szív, és felemelkedik hozzá a lélek. Az isteni szikra, mely a művészt hevíti istenigazában, minket még sem melegít; az a láng, mely őt újabb és újabb tettekre gyulasztja, lelki szemünk előtt mégis csak látatlan marad. Nem akarjuk érteni, nem érezzük át azon erő hatalmát, mely lelki világunkban teremt, akkor is hozzánk hasonló, de mégis új lényeket, új eget és új földet hoz létre.

Nem tudjuk valóban méltatni és megbecsülni a mi eszményi, melynek egyedüli hatása alatt fejtelt csak ki, akár egy Ratsal, akár egy Mozart szelleme, a legbüvösebb teremtő erőt. Oly silányak

külső körülményeink és társadalmi erkölcsünk, hogy a népek ily állatosságban tekintve, alig van egy boldog pillanata; pedig valamilyen szép vagy nemzeti eszme mindig ily pillanatként közönszi szízlésüket. Beethoven legszebb sonátái és symphoniái, mindenkor ily külső körülményekhez voltak fűzve.

Nem aludt nélkül mondom a mit mondok s nem is túlszorongan ítélem meg a magyar művészet helyzetét. Mert ha nem úgy volna a mint van, esodálkozni lehetne azon, hogy legjelesebb művészeink idegen földre vándorolnak; ha pedig ki nem vándorolnak, elhagyjuk őket veszni, mint a lengészű Izsó, ki a legmagasabb polczra emelkedhet volna, ha véletlenül, nem s születik magyarnak. Siposs Antal.

HERVADT LEVELEK.

WILKIE COLLINS REGÉNYE.

XIV. FEJEZET.

(Folytatás.)

Rufus szokott szelidségével beismerte, egy ajánló levele volt a titkárhoz és ezt mint már reggel feltette magában, fel is kereste.

A társaságnak valami újra volt szükség, nem csak hogy a közönséget vonza, de saját tagjait is, kik jelenleg keresőbb érdekeket tanúsítottak. Rufusnak a pillanatként nem volt szándéka érdekeztet tartani, Améliusra gondolt tehát és megemlítte nevét.

— Eny úgy tánttettem fel, tevé hozzá ravaszul Rufus, mintha nem hinném, hogy ön hajlandó volna a nyilvánosság előtt megjelenni. De a titkár, ki csupa tüz és lelkesedés, azt felelé, hogy kísérletet fogunk tenni.

— Miért mondanék nemet? felelé Amélius oly hangon, melyből az ingerültség kitűnt. A titkár udvarias ajánlatot tesz, és alkalmat nyujt elveinket terjesztetni. . . Talán, tevé hozzá egy pillanatként elmékedés után nyugodtabban, ön úgy vélekedik, hogy én nem vagyok képes nyilvánosan szólni. Meglehet, hogy e tekintetben ön nem csalódtot.

Rufus fejét rázta.

Munka és üzlet.

Rabok élmezőnye. A nagyszombati, bazi, malacskai, galanthai, somorjai és dunaszerdahelyi kir. járásbírósi fogházaknál 1880. évi...

B-Csaba, aug. 23. (Az „Egyetértés” tudósítása.) Hetipiacunk, úgy hiszem, az idén nem lesznek élénkebbek, mert ha már az augusztusiak...

Hémezőváros, aug. 23. A behozatal hetivásárunkon mindig szaporodik és nagy mennyiségben van kivált...

Vegyes közlemények. A vámtérlet kiterjesztése. A Bosznia és Hercegovina vámegetéséről vonatkozó tárgyalat...

Napirend augusztus 26-án. Napár. Kedd. Kath. Sámuel. Protest. Samu. Görög-Orosz: 14. sz. sz. f. Nap leg 5 óra 13 perczek. Nyugszik...

Kivonat a hivatalos lap aug. 24-iki számából. Árvérsek a fővárosban. Baumann Károlyné 3229 bpesti tvésznél szept. 19. okt. 27. Gablitz István 10 724...

Kalauz. Miniszterelnökség. Budavár, gróf Sándor-palota. Hiv. fogadás szerdán délután 5-6 óráig. Honvédelmi miniszterium. Budavár, Szt.-Háromság-tér...

Nagy bukás. Klagenfurtban csődöt mondott az Ohfrandi Antal és fia cég. A passzív 400000 frta rugnak és nem igen fedezhető...

az aratás, melyek legtöbb szénvedék az áradásoktól. Itt is sokat használt a kedvezőbb időjárás, hogy ezeken az esztendőknél...

Table with 2 columns: Country, Hektar. Rows: Anglia, Franciaországban, Olaszországban, Svájcban, Belgiumban.

Angliában az árpa ép úgy, mint a buza csak szeptember elején fog betakarítani. A minőség lényegesen javult és a mennyiség is nagyobb lesz, mint a múlt júniusban...

B-Csaba, augusztus 23. (Az „Egyetértés” tudósítása.) A ceplés és nyomatás már majdnem beértezték tekintetbe és az eredményről is már bizonyos állhatni, hogy...

Bécs, aug. 23. A gabonapiacokon a múlt héten meglehetősen élénk forgalom alakult, és az árfolyamok hullámzóan nem volt nagyobbról, mert egyrészt az amerikai szállítmányok...

Paris, (La Villette) aug. 21. Felhajtattott 2562 ökö, 617 óhón, 118 bika, 1915 borjú, 20249 ürü, 8964 sertés...

Bécs, aug. 24. Az utolsó nap aránylag jóméltú eszesen folyt le. Alig 600 métereműs kintözött jási gyapjú adott el...

Table with 2 columns: Location, Price. Rows: Kassán, Lőcsén, Késmárkon, Eperjesen, Szentán, Sátor-Alja-Ujhelyen, Jolván, Dobosinán, Homonnán, Poprádon, Mezőkövesden, Bárfán, Rimaszombaton, Ungváron, Tökajon, Miskolcon, Nagymihályon, Királyhelmecen, Mészkereszten, Mezőkövesden, Szerencsen.

Arad, aug. 23. (Az „Egyetértés” tudósítása.) A gabonapiac alaphangján még mindig szilárd, bár sokat veszített élénkségéből. A Budapestben bekövetkezett reakcióra, mely 40-60...

Közeledek miniszterium Pest, tükör-téza 1. sz. Hiv. fogadás vasárnap d. e. 11 óráig d. u. 2 óráig. Igazságügyminiszterium Pest, Deak-utca 14. sz. Hiv. fogadás vasárnap d. e. 11 óráig d. u. 2 óráig.

CSÁVOLSZKY LAJOS felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos. Budapesti szinlapok. Kedd, augusztus 26-án. FÉKTER FERENCZ szerkesztő tag első füllepél: PICCOLINO.

NÉP-SZÍNHÁZ. A TOLONCZ. Eredeti népszimmi 3. felv. Irta Tóth Ede; zenéjét Erika Gyula. — Szemlék: Kontra Fridolin, Pártányi Péter, Pártányi Péter, Pártányi Péter, Pártányi Péter...

Table with 3 columns: Station, Direction, Time. Rows: A vonat indul, Az esztrák államvaspálya indobázából, A magyar államvasút (osonoz) indobázából, A déli vasút (budai) indobázából.

Table with 3 columns: Station, Direction, Time. Rows: A vonat megérkezik, Az esztrák államvasút indobázából, A magyar államvasút (osonoz) indobázából, A déli vasút (budai) indobázából.

Gőzhajó közlekedési utmutató. Budapestről indul: Bécsbe naponta d. n. 6 ó Mohács és Zimonyra vasárnap, hétfő, kedd, csütörtök, péntek e. 11 ó. Országy-Galacziq vasárnap, hétfő, péntek e. 11 ó. Uj-Szönyere naponta d. n. 3 ó. Dér...

Table with 3 columns: Station, Direction, Time. Rows: Meteorológiai jegyzetek. A meteorológiai magy. kir. központi intézet időjárás távirati jelentései 1878. évi aug. 25-26, reggeli 7 óra.

Table with 3 columns: Station, Direction, Time. Rows: Vizállás és időjárás. Budapest, Pozsony, M.-Szigeten, Tokajban, Szolnokon, Szegeuden, Aradon, Nagy-Becskereken, Bodánán, Veresbázon, Eszéken, Bácsán, Mitrovitvon, Szatmáron, Székelyen, Uj-Orován.

Table with 3 columns: Station, Direction, Time. Rows: Vizállás és időjárás. Budapest, Pozsony, M.-Szigeten, Tokajban, Szolnokon, Szegeuden, Aradon, Nagy-Becskereken, Bodánán, Veresbázon, Eszéken, Bácsán, Mitrovitvon, Szatmáron, Székelyen, Uj-Orován.